

А лезандръ като чѣ това, толькози заради
 лѣтва-та, колькото и заради оумна-та
 ѣзи. молба прости Дамуакани-тѣ.

Вѣтина мѣдрость.

Діонусъ Сѣлискій царь ѡтиде да сѣ
 разхожѣ единъ дѣнь изъ панаирѣ-атъ, и
 глѣдаше стоки-тѣ што сѣ продаваха,
 видѣ едногò фїлософа, и ѡтиде при него
 та го попыта що продава; а той рече, мѣ-
 дрость. А ми какъ ѡ продавашь; рече мѣ
 царь-атъ: по хїллада гроша, ѡтвѣща фїло-
 соф-атъ. Тѣтакси повелѣ Діонусъ та мѣ
 дадохъ толькози пары. А фїлософ-атъ мѣ
 рече: „што правишь прави го оумно и
 „мысли за сѣтнена-та.“ Царь-атъ сѣ за-
 радка за това и си ѡтиде. Подирѣ нѣколи-
 ко врѣмѣ неговн-тѣ началници сѣ согласиша
 да го оубиатъ, и придѣмаха белбѣрь-атъ
 неговъ съ пары да го заколи, като го
 брасни. Но той като ѡтиде при царь-тѣ и
 вѣдаше брасничи-тѣ и си мыслаше да го за-
 коли, царь-атъ тогази, както си дѣмаше
 частъ, рече „што правишь прави го оумно